

3. Funkcjonariusz pełniący służbę według zasad, o których mowa w ust. 1, ma prawo do dni harmonogramowo wolnych od służby w liczbie wynikającej z sumy dni obejmującej co najmniej soboty, niedziele i święta przypadające w danym okresie rozliczeniowym.

4. Na stanowisku, na którym służba trwa również w niedzielę, funkcjonariusz powinien korzystać co najmniej raz na trzy tygodnie z niedzieli wolnej od służby.

5. Wymiar czasu służby, wynikający z normy określonej w § 1 ust. 1, ulega obniżeniu w okresie rozliczeniowym o liczbę godzin usprawiedliwionej nieobecności funkcjonariusza w służbie przypadającą do przepracowania w okresie tej nieobecności, zgodnie z przyjętym rozkładem czasu służby.

§ 4. 1. Czas służby funkcjonariusza, do którego obowiązków należy prowadzenie pojazdów samochodowych, może być przedłużony do 12 godzin na dobę, w tym nie więcej niż 10 godzin na dobę prowadzenia pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Czas służby funkcjonariusza, do którego obowiązków należy prowadzenie dużych pojazdów pasażerskich oraz pojazdów towarowych o wadze powyżej 3,5 tony, wynosi 9 godzin na dobę i może być 2 razy w tygodniu przedłużony do 10 godzin, w ramach dwutygodniowego rozkładu czasu służby. Po czterech i pół godziny prowadzenia pojazdu kierowca musi mieć co najmniej 45-minutowy wypoczynek, chyba że w tym czasie miał 2 bądź 3 przerwy co najmniej po 15 minut.

§ 5. Czas służby:

- 1) funkcjonariusza pełniącego służbę na stanowisku, na którym występują przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, określonych w przepisach odrębnych,
- 2) funkcjonariusza — kobiety w ciąży,
- 3) funkcjonariusza sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do 8 lat, bez jego zgody

— nie może przekroczyć 8 godzin na dobę.

§ 6. 1. Kierownik urzędu może wyznaczyć funkcjonariusza do pełnienia dyżuru domowego, w wymiarze nie przekraczającym 12 godzin na dobę i nie częściej niż 2 razy w miesiącu. Czasu dyżuru domowego nie wlicza się do czasu służby, jeżeli podczas dyżuru funkcjonariusz nie wykonywał czynności służbowych.

2. Jeżeli funkcjonariusz wykonywał na polecenie przełożonego czynności służbowe w czasie dyżuru domowego, przysługuje mu za czas wykonywania tych czynności czas wolny. Przepis § 1 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 7. W zakresie usprawiedliwiania nieobecności w służbie oraz udzielania zwolnień od służby, w tym także w związku z podnoszeniem przez funkcjonariusza kwalifikacji, przepisy prawa pracy stosuje się odpowiednio.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

364

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 kwietnia 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz przyznawania funkcjonariuszom celnym nagrody rocznej.

Na podstawie art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariuszowi celnemu, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości jednomiesięcznego uposażenia, z zastrzeżeniem § 4 i 5.

2. W razie pełnienia służby przez część roku kalendarzowego, nagrodę roczną przyznaje się proporcjonalnie do liczby pełnych miesięcy kalendarzowych służby, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

§ 2. 1. Do okresu służby, o którym mowa w § 1, nie wlicza się okresów:

- 1) korzystania przez funkcjonariusza z urlopu bezpłatnego lub wychowawczego,
- 2) nieobecności funkcjonariusza spowodowanej chorobą lub sprawowaniem opieki nad członkiem rodziny w rozumieniu przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,

- 3) zawieszenia funkcjonariusza w pełnieniu obowiązków służbowych, w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, chyba że w wyniku postępowania karnego funkcjonariusz został uniewinniony albo postępowanie zostało umorzone,
- 4) tymczasowego aresztowania, chyba że postępowanie karne, w którym środek ten zastosowano wobec funkcjonariusza, zostało prawomocnie umorzone lub funkcjonariusz został prawomocnie uniewinniony, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do okresu służby, o którym mowa w § 1, nie wlicza się okresów wymienionych w ust. 1 pkt 4, jeżeli postępowanie karne w stosunku do funkcjonariusza zostało umorzone z powodu przedawnienia lub amnestii albo zostało warunkowo umorzone.

§ 3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody rocznej stanowi przeciętne miesięczne uposażenie funkcjonariusza, liczone jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, należne funkcjonariuszowi w roku kalendarzowym, za który wypłacana jest nagroda.

§ 4. 1. Nagroda roczna może ulec obniżeniu od 20 do 50% w stosunku do wysokości określonej w § 1 ust. 1 w przypadku:

- 1) popełnienia przez funkcjonariusza przestępstwa, innego niż określone w § 5 pkt 1, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu,
- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym kary:
 - a) upomnienia,
 - b) nagany lub
 - c) nagany z ostrzeżeniem,
- 3) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch następujących po sobie ocenach okresowych lub opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przy ustalaniu wysokości nagrody rocznej należy uwzględnić całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności charakter popełnionego przestępstwa lub naruszenia obowiązków służbowych, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki w służbie, a także, na wniosek funkcjonariusza, opinię zakładowej organizacji związkowej.

§ 5. Nagrody rocznej nie przyznaje się w przypadku:

- 1) popełnienia przez funkcjonariusza umyślnego przestępstwa, ściganego z oskarżenia publicznego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu,

- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym kary:

- a) przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub obniżenia stopnia służbowego,
- b) zakazu podwyższania stopnia służbowego przez 2 lata,
- c) zakazu zajmowania stanowiska kierowniczego przez 2 lata,
- d) wydalenia ze służby,

- 3) zwolnienia funkcjonariusza ze służby z powodu:

- a) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w pkt 1,
- b) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch następujących po sobie ocenach okresowych lub opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy,
- c) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w ocenie okresowej lub opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej.

§ 6. Przyznanie nagrody rocznej zawiesza się, jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana — do czasu zakończenia tego postępowania. Przepisy § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. W przypadkach, o których mowa w § 4 i 5, nagroda roczna jest odpowiednio obniżana lub nagrody nie przyznaje się za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda roczna została wypłacona — za rok, w którym postępowanie takie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem,
- 2) funkcjonariuszowi wydano ocenę lub opinię w przypadkach określonych w § 4 ust. 1 pkt 3 lub w § 5 pkt 3 lit. b) i c).

§ 8. 1. Nagroda roczna jest wypłacana z wyodrębnionych na ten cel środków na uposażenia.

2. Wypłata nagrody rocznej następuje w ciągu pierwszych trzech miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda.

3. W przypadku pełnienia przez funkcjonariusza w roku kalendarzowym służby w różnych jednostkach organizacyjnych służby celnej, nagrodę za cały okres służby w danym roku kalendarzowym wypłaca jednostka, w której funkcjonariusz pełni służbę w dniu wypłaty nagrody.

§ 9. Nagrody roczne przyznają:

- 1) Minister Finansów — Prezesowi i wiceprezesom Głównego Urzędu Ceł,
- 2) Prezes Głównego Urzędu Ceł — funkcjonariuszom pełniącym służbę w Głównym Urzędzie Ceł oraz dyrektorom urzędów celnych,

3) dyrektor urzędu celnego — funkcjonariuszom pełniącym służbę w urzędzie celnym.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

365

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 kwietnia 2000 r.

w sprawie dodatkowych wpływów uzyskiwanych w wyniku kontroli przeprowadzanej przez funkcjonariuszy celnych.

Na podstawie art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje dodatkowych wpływów należności budżetowych uzyskanych w wyniku przeprowadzonych kontroli, sposób rozdysponowania środków finansowych w wysokości 20% dodatkowych wpływów należności budżetowych oraz 20% wpływów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy pochodzących z przestępstw ujawnionych przez funkcjonariuszy celnych, a także zasady przyznawania nagród funkcjonariuszom celnym, którzy przyczynili się bezpośrednio do uzyskania dodatkowych wpływów lub ujawnienia przestępstw.

§ 2. Dodatkowe wpływy należności budżetowych uzyskane w wyniku kontroli przeprowadzonych przez funkcjonariuszy celnych stanowią:

- 1) należności celne i podatki oraz kwoty ustalonych odsetek za zwłokę, w przypadku ujawnienia wprowadzenia na polski obszar celny towarów nie przedstawionych organowi celnemu lub nie objętych zgłoszeniem celnym,
- 2) kwoty, o które został podwyższony wymiar należności celnych i podatków w wyniku postępowań organów celnych i podatkowych, przeprowadzonych na podstawie ustaleń dokonanych przez funkcjonariuszy celnych, wraz z należnymi odsetkami.

§ 3. 1. Organy wykonujące prawomocne orzeczenia przepadku rzeczy pochodzących z przestępstw ujawnionych przez funkcjonariuszy celnych, z wyłączeniem urzędów celnych, przekazują na rachunek bankowy urzędu celnego, którego funkcjonariusze ujawnili przestępstwo, 20% wpływów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy pochodzących z tych przestępstw.

2. Przekazania wpływów, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 10 dni po upływie miesiąca, w którym uzyskano wpływy, a za grudzień — w terminie do dnia 15 stycznia roku następnego. Jednocześnie z przekazaniem wpływów przekazuje się zestawienie rozliczeniowe, z zastrzeżeniem § 4 ust. 2.

§ 4. 1. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 i 2, podstawą uzyskania dodatkowych wpływów należności budżetowych jest decyzja urzędu skarbowego, urząd ten przekazuje urzędowi celnemu, którego funkcjonariusze przeprowadzili kontrolę, zestawienie rozliczeniowe w terminie 10 dni po upływie miesiąca, w którym uzyskano wpływy, a za grudzień — w terminie do dnia 15 stycznia roku następnego.

2. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 i 2, podstawą uzyskania dodatkowych wpływów należności budżetowych jest decyzja dyrektora urzędu celnego lub gdy organem wykonującym prawomocne orzeczenie przepadku rzeczy pochodzących z przestępstw jest urząd celny, w urzędzie tym sporządza się zestawienie rozliczeniowe w terminie 10 dni po upływie miesiąca, w którym uzyskano wpływy, a za grudzień — w terminie do dnia 15 stycznia roku następnego.

§ 5. Wzór zestawienia rozliczeniowego, o którym mowa w § 3 ust. 2 i w § 4 ust. 1 i 2, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Urzędy skarbowe, urzędy celne i inne organy wykonujące prawomocne orzeczenia przepadku rzeczy pochodzących z przestępstw ustalają wysokość dodatkowych wpływów należności budżetowych oraz wpływów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy pochodzących z przestępstw ujawnionych przez funkcjonariuszy celnych, na podstawie:

- 1) ostatecznych decyzji o wymiarze należności celnych lub podatków, jeżeli wynikające z nich kwoty zostały zapłacone w całości lub w części, w przy-